

man godt komme til, og det tager man så til efterretning i Socialdemokratiet, går jeg ud fra. Nok om dét.

Men tilbage til Sverige og den svenske elites kritik af de beslutninger, som bliver taget i det danske Folketing.

Nu er jeg ikke hundrede procent sikker på, at det var fru Sophie Hæstorp Andersen, der optrådte på tv, men det tror jeg at det var. Det, den pågældende fra Socialdemokratiet sagde, var, at det faktisk ikke var så godt, at man modtog den kritik fra Sverige, eller fra den svenske elite, for det fik blot danskerne til at rykke tættere sammen. Det er fuldstændig korrekt. Det er netop det, der sker med sådan nogle ting, at det vil danskerne naturligvis ikke finde sig i. Hvad i alverden er meningen? Vi bliver kritiseret af andre landes regeringer for de beslutninger, vi tager i det danske Folketing til gavn for den danske befolkning. Jeg har aldrig hørt noget lignende. Men bemærkningen om, at det blot får danskerne til at rykke tættere sammen, vil jeg da godt have, at fru Sophie Hæstorp Andersen gentager, hvis der er mulighed for det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for at svare.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan da godt gå på talerstolen en sidste gang for at sige, hvad det var, jeg sagde til Danmarks Radio. Så vidt jeg husker, sagde jeg, at det var dybt, dybt beklageligt, og at jeg mente, at regeringen skulle tage det meget seriøst, at man modtog en kritik udefra. Så noterede jeg mig, om ikke det var bedre med en dialog, i stedet for at man kritiserede hinanden fra højre og fra venstre for henholdsvis flygtningepolitik og integrationspolitik. Og så sagde jeg, at man fra den svenske side skulle tænke på, hvorvidt man opnåede det, man ønskede, netop at vi fik en god debat i Danmark, eller om man opnåede det, at måske nogle danskere netop rykkede tættere sammen i stedet for.

Kl. 14.30

Det mener jeg godt at jeg stadig væk kan stå inde for, og det var det, jeg sagde i dag. Men jeg mener nu stadig væk, at det vigtigste budskab var, at regeringen skal være dybt bekymret over den kritik, der er kommet, fordi den ikke bare er kommet fra Sverige og den svenske regering,

men fordi den også er kommet fra UNHCR og fra andre europæiske lande.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerne, og det er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

I valgkampen op til folketingsvalget den 20. november sidste år lagde vi i Dansk Folkeparti afgørende vægt på, at der straks efter valget skulle gennemføres markante ændringer i udlændingepolitikken. Vi lovede, at vi ville være parat til at tage et medansvar, således at den store del af vælgerne, der mente, at der skulle ske sådanne markante stramninger, også fik indflydelse på den politik, der blev ført i Folketinget.

Den hidtil førte udlændingepolitik, som først og fremmest er tegnet af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre – vi har lige hørt, hvorfor det er gået galt – var en ansvarsløs politik, og det er fortsat en ansvarsløs politik, man fører fra de to partiers side. Den har haft en række negative konsekvenser for det danske samfund, og det vil tage lang tid at udbedre de skader, som de to partier har påført udlændingepolitikken og dermed borgerne her i landet.

Den store vækst i familiesammenføringerne og en markant stigning i antallet af tildelte statsborgerskaber har været konsekvensen af den politik, der er blevet ført. En anden konsekvens har været store udgifter til udlændinge på social- og sundhedsområdet; det har været forringelse af folkeskolen i de større byer; det har været øget kriminalitet; en alvorlig mangel på boliger har vi oplevet. Vi har måttet se, at der har været en stor og uacceptabel arbejdsløshed blandt udlændinge, og en manglende eller mislykket integration har været kendetegnende for landets politik.

Det var på den baggrund, at den nye regering i februar fremsatte sine forslag til udbedringer. Det var vores opfattelse, at regeringens oprindelige forslag ikke var tilstrækkelige til at afhjælpe de problemer, og vi indledte derfor nogle forhandlinger med regeringen om at udbedre forslagene med henblik på en række ændringer. Under disse forhandlinger, vi så har haft, har vi set det som vores vigtigste opgave at sikre, at der blev skærpede betingelser for permanent opholdstilladelse, og det sker nu bl.a. ved, at udlændinge, der idømmes en ubetinget straf på 6 måneders fængsel, ikke kan få permanent opholdstilladelse før efter en karenperiode på 10 år. Det er noget, som vi dog har fået støtte til af